Construint el Girona del futur

L'excel·lent temporada del juvenil A, setè classificat a Divisió d'Honor i capaç de guanyar al camp del FC Barcelona, es converteix en el reflex del bon moment que viu el futbol base blanc-i-vermell

Construint el Girona del futur

Un 0-1 sempre és un bon resultat. Tres punts i cap a casa ben content. L'alegria es multiplica si la victòria és al camp del Barça, líder de la categoria. I es fa encara més gran, si una setmana després s'esgarrapa un empat contra l'Espanyol, segon classificat, jugant un bon grapat de minuts amb un jugador menys. Si tot això s'amaneix amb una meritòria posició a la Divisió d'Honor, el mèrit és més gran. No és flor d'estiu, ni tampoc casualitat. Si el juvenil A del Girona FC [/girona-fc/] està fent una excel·lent temporada, quan fa ben pocs anys es buscava la vida a la Lliga Nacional, és gràcies al bon moment que viu la base blanc-i-vermella. Ja fa anys que es creu en els joves talents i se'ls cuida, però des de l'aterratge de la nova propietat (l'empresa TVSE Futbol), que la política del club cap a la resta d'equips que no siguin la primera plantilla s'ha multiplicat. Els bons resultats no s'han fet esperar i la gran campanya del juvenil A n'és el seu reflex. Un equip amb futur; amb jugadors interessants per reforçar, el dia de demà, l'equip B o el Peralada. I per què no, arribar tard o d'hora a una primera plantilla que ara mateix lluita per pujar de categoria i plantar-se a l'elit.

L'encarregat de dur el timó és Àlex Marsal, un home de la casa que fa més d'una dècada que és al club, passant per totes les categories. Aquesta temporada s'estrenava al capdavant del juvenil A i es mostra orgullós del que està fent el seu equip. «Vam començar amb algun dubte, però mica en mica hem anat creient en les nostres possibilitats, donant grans passos i competint de tu a tu amb rivals de l'entitat del Barça, Espanyol i Cornellà. Havíem de millorar fora de casa, perquè érem una mica més covards, i ho hem aconseguit». Els números no menteixen i els gironins són ara setens, amb 40 punts, ben a prop d'equips com la Damm, Saragossa, Cornellà i fins i tot Mallorca o Espanyol, un pèl més enllà. Potser algú es pot sorprendre de veure el Girona tan amunt, però no pas Marsal, qui ja sabia des de fa mesos que qualitat i bones maneres n'hi ha al vestidor. «Des del principi de temporada sóc conscient que hi ha bons futbolistes, amb quatre o cinc jugadors importants. S'han fet fitxatges, però els d'aquesta generació han jugat plegats des que són cadets. Hi ha una pinya maca, amb alguns jugadors que coneixen la categoria»

Unes temporades enrere, millor fins i tot ho va fer el Girona de Pere Pons, Sebas Coris i companyia. Un autèntic equipàs que va competir de tu a tu amb els més grans, acabant la temporada a la part alta de la classificació. D'aquella plantilla, més d'un ha acabat debutant (i algun quedant-se) al primer equip blanc-i-vermell. És el cas de Pons, Coris, Mas , Bigas o Zamorano. Tot i no ser futuròleg, ni tampoc saber què passarà el dia de demà, Marsal es mostra convençut que si el club decideix apostar fort per la base tard o d'hora algun dels seus juvenils acabarà jugant a Montilivi. «Tot depèn del seu nivell i de si se'ls dona una oportunitat. Abans era més fàcil perquè, parlant clar, no hi havia ni un duro. Tot i que els que hi han arribat també s'ho han guanyat. Ara hi ha

nivell. Si hem estat capaços de guanyar al Barça i empatar amb l'Espanyol és que hi ha matèria primera. Ara, si algú arribarà al nivell de Pere Pons o Sebas Coris, això ja és més difícil de saber», reflexiona. El que té molt clar és que el Girona «aposta» pel futbol base i que s'hi estan «invertint diners», el que s'ha traduït en un «creixement» evident de la base. «Ho notem moltíssim. Tenim uns recursos brutals i als nanos no els falta de res. Això abans era impensable», rememora.

Abans de fer el gran salt, el pas previ és acabar al Girona B o al Peralada, club amb el que existeix un acord des d'aquest estiu. Per a Marsal, l'ideal seria que el filial estigués un esglaó més amunt. «A la Primera Catalana és molt difícil aprendre. Hi ha massa intensitat i poc futbol. Els que destaquen una mica, es solen perdre en una categoria així. Dels que ara són juvenils, els que apuntin més maneres hauríem d'intentar que fessin la pretemporada al Peralada. Sigui a Tercera o a Segona B, si pugen. Aquest seria el pas ideal», explica. De moment, seguirà treballant dia a dia perquè el seu equip ja no acabi de la millor manera la temporada, sinó perquè els seus futbolistes segueixin formant-se i creixent a passos de gegant per, qui sap, algun dia jugar a Montilivi.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/03/09/construint-girona-del-futur/833539.html?utm_source=rss